

ІНФОРМАЦІЯ

ЩОДО ФОРМУВАННЯ ІНДИВІДУАЛЬНОЇ ОСВІТНЬОЇ ТРАЄКТОРІЇ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ ДРУГОГО (МАГІСТЕРСЬКОГО) РІВНЯ ОСВІТНЬОЇ ПРОГРАМИ «КРИЗОВА ПСИХОЛОГІЯ», СПЕЦІАЛЬНОСТІ 053 «ПСИХОЛОГІЯ» ХАРКІВСЬКОЇ ДЕРЖАВНОЇ АКАДЕМІЇ КУЛЬТУРИ

«Індивідуальна освітня траєкторія здобувача вищої освіти - персональний шлях реалізації особистісного потенціалу здобувача вищої освіти, що ґрунтується на виборі здобувачем вищої освіти освітніх програм, суб'єктів освітньої діяльності, що їх реалізують, форм і строку здобуття освіти, освітніх компонентів. У вищій освіті індивідуальна освітня траєкторія включає, зокрема, послідовність здобуття освітніх кваліфікацій, академічну мобільність, визнання результатів навчання, здобутих шляхом неформальної та інформальної освіти тощо. Індивідуальна освітня траєкторія формується здобувачем вищої освіти з урахуванням його здібностей, інтересів, потреб, мотивації, можливостей і досвіду»

Метою формування індивідуальної освітньої траєкторії є орієнтація на індивідуальні можливості й запити здобувачів вищої освіти, здатність до пошуку й засвоєння нових знань, ухвалення нестандартних і відповідальних рішень у сфері своєї професійної діяльності, постійного підвищення власної конкурентоспроможності на ринку праці.

Індивідуальна освітня траєкторія здобувача ОПП «Кризова психологія» ХДАК реалізується через вільний вибір видів, форм і темпу здобуття вищої освіти, навчальних дисциплін та рівня їх складності, методів і засобів навчання.

Індивідуальна освітня траєкторія здобувача ОПП «Кризова психологія» ХДАК визначається через його Індивідуальний навчальний план.

Дидактичний алгоритм розроблення індивідуальної освітньої траєкторії складається з кількох етапів:

Аналіз потреб і можливостей здобувачів вищої освіти.

Визначення освітніх цілей.

Вибір навчальних матеріалів та методів.

Планування навчання.

Реалізація індивідуальної освітньої траєкторії.

Оцінка результатів.

Побудова індивідуальної освітньої траєкторії ОПП «Кризова психологія» базується на системі таких компонентів:

1) цінності як орієнтири для самореалізації, прояву і розвитку своїх особистісних якостей, здійснення індивідуального призначення;

2) мотиви, що визначають зацікавленість здобувачів вищої освіти в результативності навчання, задоволення нею; зацікавленість викладача в розвитку здобувачів, задоволення від спілкування з ними;

3) норми, що лежать в основі розуміння здобувачами вищої освіти відповідальності за своє навчання, формування їхньої належної позиції як суб'єкта освітньої діяльності та майбутнього професіонала;

4) мета, що уособлює спрямованість на оволодіння основами загальнолюдської та професійної культури і ключовими компетентностями (ціннісно-смилова, інформаційна, пізнавальна, комунікативна тощо), усвідомлення викладачем права здобувача вищої освіти на особистісні освітні цілі;

5) позиції учасників освітнього процесу (педагог створює умови для самостійного вчення, взаємне партнерство викладача і здобувача освіти тощо);

6) форми і методи як демократичні, динамічні форми організації освітнього процесу, їх доцільне поєднання з акцентом на самостійну роботу здобувачів освіти;

7) засоби (традиційні підручники доповнюються ресурсами інформаційно-телекомунікаційних систем і засобів масової інформації);

8) контроль і оцінка, що передбачає зміщення акценту на самоконтроль і самооцінку здобувачів освіти (Годаванюк Т. Індивідуальне навчання у вищій школі : монографія. К.іїв : НПУ ім. М.П. Драгоманова, 2010. 160 с.).

Структурні складові формування індивідуальної освітньої траєкторії:

- аналіз навчального плану освітньо-професійної програми (ОПП) «Кризова психологія»;
- ознайомлення з анотаціями освітніх компонент ОПП;
- аналіз загальних та спеціальних компетентностей, програмних результатів навчання ОПП;
- аналіз можливостей неформальної освіти здобувачів ОПП (тренінги, вебінари, майстер-класи, освітні сертифікаційні курси тощо);
- аналіз вибіркового освітніх компонентів;

Шляхи формування індивідуальної освітньої траєкторії:

- вільний вибір здобувачем видів навчальної діяльності;
- вільний вибір дисциплін, які найбільше імпонують його побажанням і уявленням про професію, запитам, інтересам;
- навчання здобувачів освіти за індивідуальним графіком роботи з поєднанням його з професійною діяльністю;
- участь здобувачів освіти у програмах академічної мобільності;
- вибір баз виробничої практики;
- участь у наукових конференціях, семінарах, конкурсах, змаганнях тощо;
- вибір тематики та наукового керівника кваліфікаційних робіт;
- неформальна освіта: проходження сертифікаційних курсів для формування додаткових професійних компетентностей .